

Ordføreren: Det forekommer mig, at den sidste ærede Taler i Udskiltigt af hvad han har yttret har ladet fremfinne en vis Mistænkelighed til Dvrighedernes Dvrigtighed og Dueltighed, som jeg ikke ganske kan tage Deel i, naar han mener, at der intet Raad skulde være for, at Regjeringen fik mange Fortrædeligheder og Vidtløstigheder derved, at den underordnede Dvrighed skulde være nødt til at lade Supplicanten eller Klageren see de Erklæringer eller de Dplysninger — thi andet troer jeg egentlig ikke, at de underordnede Dvrigheders Erklæringer skulde indeholde — som vedlægges som Bilag eller paategnes som Bilag paa Ansøgningerne. At Regjeringen tidligere har vidst Raad for Sligt, viser Forordningen af 3die April 1771, der paalægger de underordnede Dvrigheder, idet den udtrykkelig foreskriver det Samme, som her nu er Tale om, at afgive Erklæring overalt saaledes, at det ikke skal findes fornødent at indhente nærmere Efterretninger og Dplysninger, hvorefter Supplicanten tilbageleveres Memorialen med saadan Paategning, til Befordring. Der har man troet, at det kunde gøres disse Dvrigheder til Pligt strax ved første Dplysning at udtale sig saa udførligt, som Sagens Lærv fordrede det. Hvad angaaer at modstige de factiske Data, som maatte findes i Klagen eller Supplikken, da kan jeg dog heller ikke troe, at der kan være en saa stor Vanfælselighed ved at sige, det er urigtigt, og saa maa det jo, hvis Sagen kommer tilbage igjen, være Klageren, der skal skaffe Beviis for, at det er rigtigt, hvad han har sagt, det skal jo Dvrigheden ikke indlade sig paa. Nu vil man maaskee sige, at denne Placat af 1771 skriver sig fra en forkeert Tid, der ogsaa endte med Forfrækkelse. Det er jo rigtignok sandt, der var et stort Spring i Udviklingen dengang; man var kommen omtrent ligesaalangt dengang, som vi nu ere. Der staaer saaledes, naar man blader om i Udtoget af Forordningerne, paa næste Side en lille Bestemmelse, der lyder saaledes: Enhver skal i sit Huus nyde fuldkommen Frihed uden at blive forhindret af Politiet Dag eller Nat i sine particulære Forretninger. Den blev naturlig-

vis ophævet den 10de Februar 1772; thi da gjorde andre Regjerings- og Forvaltnings-Ansættelser sig gjældende end de tidligere. Men dette er næsten bogstaveligt vor Grundlovs § 86, saa at det nu dog igjen er kommet til Hæder og Værdighed, og maaskee det samme dog og engang kunde see med Forordningen af 3die April 1771. Jeg skal for de Folk, som endnu maatte være en saa stor Frugt for det Uhyggelige ved en saadan Bestemmelse, tillade mig at anføre en meget yngre Lov, nemlig en Universitetsdirections Beskjendtgjørelse af 24de Januar 1835, grundet paa en kongelig Resolution af 2den Januar samme Aar. Den udtom rigtignok efter den franske Revolution 1830, men jeg troer dog ikke, at man kan kalde den revolutionair i nogen Henseende. Den handler om de Studerende, der søge Beneficier ved Universitetet. De skulde naturligvis oplyse mange Ting angaaende deres Forhold, og der kan komme mange personlige Hensyn i Betragtning. Jeg tager ikke Ordet „Personlig“ i nogen ond Betydning. Det er min oprigtige Mening, at den, hvis Levnet har været mindre godt, ikke bør foretrakkes for en Anden, der har udviist et bedre Forhold. Ved den samme Placat er der foreskrevet en udførlig Form for enhver Dplysning. Det hedder i Placaten, at der skal indgives et Testimonium, der skal være forsynet med Dvrighedens Paategning om, at der Intet er dem bekjendt, der kan svække Paalideligheden af de Dplysninger, som deri af Vedkommende er anført. Der har man givet Dvrigheden blot en negativ Rolle, saa at, naar den ikke kan sige Ja til det Gode, der er anført om Supplicanten, saa siger den nei, og saa siger Regjeringen ogsaa nei, og det kan see temmelig kort, synes mig. Der staaer en sidste Rubrik i dette Schema til et Testimonium paupertatis for Studenter, hvori der tilføies hvad der foruden de i de foregaaende Rubrikker anførte Dplysninger, navnlig med Hensyn til hans egen Stilling, endnu maatte være at bemærke, og det er ham, og ham alene, som skal anføre dette mere Personlige, og som sagt, Dvrigheden kan da lade være at attestere, og saa falder hele Sagen hen. Jeg synes ikke, at saadan Fremgangsmaade kan koste store Bryderier for det Offentlige. Der staaer ogsaa